

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Кърджали, 17.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вергиния Еланчева

при участието на секретаря Симона Иванова
като разгледа докладваното от Вергиния Еланчева Административно
наказателно дело № 20235140200871 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ***** от 28.08.2023 г., издадено от Началник група в сектор ПП към ОД МВР-Кърджали, с което са наложени административни наказания: по т.1.- „глоба” в размер на 20 лв. на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.40, ал.1 от ЗДвП, по т.2.- „глоба” в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.2 б.,а“ от ЗДвП, на Е. С. М. от гр.К., кв."Г. Г." № **, с ЕГН *****.

Жалбоподателят Е. С. М. твърди, че наказателното постановление е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон. Тези нарушения опорочили производството по установяване на административното нарушение и налагане на съответно наказание. Сочи, че не е извършил вмененото му административно нарушение. Затова моли съда да отмени атакуваното постановление и да му присъди направените разноски по делото.

Жалбоподателят в съдебно заседание се явява лично и с упълномощен адвокат, който поддържа жалбата. Твърди, че по делото не се установило по безспорен и категоричен начин жалбоподателят като водач на МПС на процесната дата да не е изпълнил задълженията си като участник в ПТП. Не се установило същият да е избягал от местопроизшествието, тъй като той не е узнал да е причинил имуществени вреди на автомобила „М.“ с рег.№ *****, който бил паркиран или спрял зад товарния автомобил. Нито един от разпитаните

свидетели не установил, че жалбоподателят е узнал и разбрал, че е причинил ПТП движейки се с товарния автомобил, дори напротив. В показанията си полицейският служител Е. Н. заявявил, че щетите по „М.“ били в незначителен размер, а по товарния камион нямало следи, тъй като ударът бил много лек и станал по начин, по който жалбоподателят не е усетил настъпването на ПТП и съприкосновението с другия автомобил. Дори да имало осъществен контакт между товарния камион, управляван от Е. М., и паркирания зад него „М.“, то липсвал субективният елемент, за да бъде прието, че той е осъществил административното нарушение, което е наказуемо по смисъла на чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП. Затова защитата моли да бъде отменено наказателното постановление в частта, с която на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП на Е. М. е наложено наказание „глоба“ и „лишаване от право да управлява МПС“, като му се присъдят и направените по делото разноски. Не поддържа жалбата в останалата ѝ част, по отношение на наказанието наложено на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП.

Административнонаказващият орган, редовно призван за съдебно заседание, не се явява и не се представлява. Депозирал е чрез юрисконсулт писмена молба, в която оспорва жалбата и моли съдът да потвърди наказателното постановление. Излага подробни съображения за неговата законосъобразност. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Областна дирекция на МВР-Кърджали. Прави и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призвана за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 10.08.2023 г. около 15.50 часа жалбоподателят Е. М. управлявал товарен автомобил „И.*****“ с рег.№ ***** в гр.К., кв.„В.“, ул.„А. З.“ до блок **. На същото място той предприел маневра движение на заден ход, без да се убеди, че пътят зад него е свободен и няма да създаде опасност за останалите участници в движението. Вследствие на това водачът Е. М. блъснал със задната част на товарния автомобил правилно паркирания зад него лек автомобил „М.“ с рег.№ *****, собственост на свидетеля А. Б.. Настъпило пътнотранспортно произшествие с материални щети по лекия автомобил. След удара, водачът продължил движението си без да спре и се отдалечил. Малко по-късно свидетелят А. Б., който към процесната дата ползвал и управлявал автомобила „М.“, установил, че същият е ударен. Подаден бил сигнал на ЕЕН *** и на място бил изпратен екип на сектор ПП-Кърджали в състав свидетелите Е. Н. и Б. М. - мл. автоконтрольори. След около един час те установили водачът Е. М., който пристигнал на мястото на произшествието с товарния автомобил „И.*****“ с рег.№ *****. Жалбоподателят заявил, че е бил там порано и маневрирал назад, но не е разбрал да е ударил паркиран автомобил. Полицейските служители констатирали, че ударът е бил много лек, като по автомобила „М.“ щетите не били големи, а по товарния автомобил нямало никакви повреди. По този повод срещу жалбоподателя на място бил съставен акт за установяване на административно нарушение

по чл.40, ал.1 и чл.123, ал.1, т.2 б.,„а“ от ЗДвП, който той подписал и получил без възражения. Въз основа на съставения акт, на 28.08.2023 г. наказващият орган издал атакуваното постановление, с което наложил на Е. С. М. административни наказания: по т.1.- „глоба“ в размер на 20 лв. на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.40, ал.1 от ЗДвП, по т.2.- „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.2 б.,„а“ от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява от анализа на показанията на свидетелите Е. Н., Б. М., С. М., Н. М., А. Б., А. Б. и С. К., Акт за установяване на административно нарушение от 10.08.2023 г.; Протокол за ПТП № ***** от 10.08.2023 г.; Справка за нарушител/водач на жалбоподателя; Справка за собственост на МПС; Заповед Рег.№ ***** от 02.12.2021 г. на МВР, установяваща компетентността на актосъставителя и наказващия орган.

При така приетото за установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок съгласно чл.59, ал.2 от ЗАНН.

По т.1 от наказателното постановление: Отговорността на жалбоподателя Е. С. М. е реализирана за нарушение на чл.40, ал.1 от ЗДвП, която разпоредба задължава водача, преди да започне движение назад, да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. От събраните по делото гласни и писмени доказателства безспорно се установява изложената в акта за установяване на административното нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка. Доказа се, че на 10.08.2023 г. в гр.К., ул.,„А. З.“ до блок **, при извършване на маневра движение на заден ход, жалбоподателят не се е убедил, че пътят зад управляваното от него МПС е свободен и няма да създаде опасност за останалите участници в движението, при което е блъснал правилно паркирания лек автомобил марка „М.“ с рег.№ ***** . Така извършеното нарушение правилно е квалифицирано по чл.40, ал.1 от ЗДвП. Според настоящата инстанция това деяние не е умишлено, а е осъществено при форма на вина непредпазливост, проявена като небрежност - деецът не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. Като правоспособен водач на моторното превозно средство той е трябвало да спази посоченото правило за движение по пътищата и да се убеди, че пътят зад него е свободен, преди да започне движение назад. Съгласно чл.7, ал.2 от ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи /такова изключение не е предвидено за нарушението по чл.140 от ЗДвП/, за разлика от противоположния подход за санкцията по НК. Затова правилно е реализирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършеното нарушение. Посочената санкционна норма е тази на чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП, предвиждаща наказание „глоба“ от 20 лева за водач, който нарушава

правилата за движение назад. При индивидуализацията на наказанието административнонаказващият орган е съобразил цитираната разпоредба и е наложил предвиденото, без възможност за преценка, наказание „глоба“ в размер на 20 лв. Ето защо, наказателното постановление в тази част следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Жалбата срещу наказателното постановление в тази част не се поддържа от защитата в съдебно заседание, но не е оттеглена, поради което съдът дължи произнасяне.

По т.2 от наказателното постановление: На жалбоподателя е вменено и нарушение на чл.123, ал.1, т.2 б.,а“ от ЗДвП, който въвежда задължение за водача на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, когато при произшествието са пострадали хора, да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи. Безспорно се доказва, че на 10.08.2023 г. в гр.К., ул.,А. З.“ до блок **, водачът Е. М. е управлявал товарен автомобил „И.*****“ с рег.№ *****, като при неправилно извършване на маневра движение на заден ход е причинил пътнотранспортно произшествие с леки материални щети по лек автомобил марка „М.“ с рег.№ *****. По делото обаче не се установи на процесната дата и място да са пострадали хора при произшествието, за да възникне задължение за водача да уведоми компетентните органи така, както изисква посочената разпоредба. Такива твърдения няма и в акта и в наказателното постановление. Затова според настоящата инстанция жалбоподателят неправилно е наказан за нарушение на чл.123, ал.1, т.2 б.,а“ от ЗДвП, каквото не се доказва да е извършил. Поведението на водача може да бъде разгледано единствено в контекста на чл.123, ал.1, т.3 б.,в“ от ЗДвП, който въвежда задължение за участниците в ПТП с причинени имуществени вреди, когато няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, да не напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието и да изпълняват дадените им указания. За да се приеме обаче, че Е. М. е осъществил този състав от субективна страна, необходимо е да се установи, че той е разбрал за причиненото от него ПТП и въпреки това не е изпълнил задължението си да не напуска местопроизшествието, съответно да уведоми службата за контрол на Министерството на вътрешните работи. В тази връзка съдът съобрази събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства, които сочат, че жалбоподателят не е разбрал да е ударил паркирания автомобил. Това той е заявил още на място при съставяне на акта, а именно, че действително е бил там по-рано и е управлявал товарния автомобил, но не усетил да е причинил ПТП. Твърдението на Е. М. кореспондира напълно и с показанията на полицейските служители, които сочат, че ударът е настъпил при маневра движение на заден ход, бил е много лек и е възможно водачът да не е усетил. Затова не са налице и основания за преквалифициране на нарушението по чл.123, ал.1, т.3 б.,в“ от ЗДвП. Ето защо, наказателното постановление в тази част следва да бъде отменено.

При извършената служебна проверка настоящата инстанция констатира, че акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление в частта относно нарушението по чл.40, ал.1 от ЗДвП са съставени правилно и законосъобразно, отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Не са допуснати нарушения на

процесуалните правила или материалния закон, които да съставляват основание за отмяна на наказателното постановление. Нарушението е пълно описано с всички относими към конкретния състав признаци, посочени са времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено. От изложените в акта и наказателното постановление факти става ясно какво деяние е осъществено от жалбоподателя, кога и къде е извършено и каква е неговата правна квалификация, като не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което да ограничава правото на защита на нарушителя и да опорочава атакувания акт до степен, налагаща отмяната му. Словесното описание на констатираното нарушение и установената по делото фактическа обстановка съответстват на посочената като нарушена правна норма на чл.40, ал.1 от ЗДвП, както и на санкционната такава по чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП.

Искания за присъждане на разноски са направени от двете страни, като с оглед изхода на делото такива следва да се присъдят по съразмерност. В случая от страна на жалбоподателя са представени договори за правна защита и съдействие, по които е заплатено договорено възнаграждение в размер общо на 600 лв. с ДДС, като от представителя на ответната страна е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Това възражение е основателно, тъй като възнаграждението действително е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Според настоящата инстанция по съразмерност и съобразно уважената част от оспорването, на жалбоподателя се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв., което се явява съответно на сложността на делото и неговата продължителност, съобразено е и с чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Отделно от това, на жалбоподателя се дължат и направените от него деловодни разноски в производството в размер на 45 лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Областна дирекция на МВР-Кърджали, именно същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да понесе тези разноски по делото. Същевременно претенция за разноски е направена и от страна на административнонаказващия орган и затова в негова полза следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 80 лв.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № ***** от 28.08.2023 г., издадено от Началник група в сектор ПП към ОД МВР-Кърджали, в частта, с която е наложено административно наказание: по т.1.- „глоба” в размер на 20 лв. на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.40, ал.1 от ЗДвП, на Е. С. М. от гр.К., кв."Г. Г." № **, с ЕГН *****.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ***** от 28.08.2023 г., издадено от Началник група в сектор ПП към ОД МВР-Кърджали, в частта, с която са наложени административни наказания: по т.2.- „глоба” в размер на 200 лв. и „лишаване от право да

управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.123, ал.1, т.2 б.,а“ от ЗДвП, на Е. С. М. от гр.К., кв."Г. Г." № **, с ЕГН *****.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-Кърджали да заплати на Е. С. М. от гр.К., кв."Г. Г." № **, с ЕГН *****, сумата от 525 лв., представляваща направени разноси по делото.

ОСЪЖДА Е. С. М. от гр.К., кв."Г. Г." № **, с ЕГН *****, да заплати на Областна дирекция на МВР-Кърджали, сумата от 80 лв., представляваща направени разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали, по реда на глава дванадесета от АПК в 14- дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____